

Meyer går til angrep på de rømte polititjenestemenn

Den 30. oktober 1940 ga herr Meyer politimestrene ordre til å sende inn til departementet en oppgave over «polititjenestemenn som under begivenhetene omkring 9. april og den følgende tid forlot sin tjeneste og siden ikke er vendt tilbake til denne og som formodes å oppholde seg utenlands.»

J. nr. 9254/40 P. L.

Rundskriv fra Politidepartementet.
Herr politimester.

De anmodes om snarest å sende inn

Meyer starter kampen mot å gå med nasjonale merker på jakkeoppslaget

Som det vil erindres var det utover høsten 1940 alminnelig at folk tilkjennega sin nasjonale innstilling ved å gå med forskjellige slags merker i jakkeoppslaget, såsom små norske flagg små riksvåpen o.s.v.

Nazistene oppfattet dette som demonstrasjon, og Heinr. Meyer og Jonas Lie sendte den 6. november 1940 ut et rundskriv til alle politimestrene hvori man under påskudd av at forholdet rammedes av strl. pgr. 328 om uhjemlet bruk av offentlig våpen ga politimestrene ordre til å stanse salg av slike merker og beslaglegge opplag av merkene. Det skulle også kunngjøres at det fremtidig var forbudt å bære slike merker.

J. nr. 38/40 P. S.

Rundskriv fra politidepartementet.
Herr politimester.

Idet det henvises til dette departements rundskriv av 24. oktober d. å. innskjerpes av bruk av riksvåpenet i form av merke på jakkeoppslag e. l. ansees straffbart etter strl. pgr. 328 post 5 som lyder slik:

Den nidkjære Meyer underskriver ordren om adgang til avhøring av vitner under utenrettslig etterforskning

Rundskriv fra Politidepartementet.
Herr politimester.

Avhøring av vitner under utenrettslig etterforskning.

Departementet henleder oppmerksomheten på den under 13. desember

oppgave hit over polititjenestemenn som under begivenhetene omkring 9. april og den følgende tid forlot sin tjeneste og siden ikke vendt tilbake til denne og som formodes å oppholde seg utenlands.

Oslo, 30. oktober 1940.

For deartementets sjef.

Heinr. Meyer.

K. Frigaard.

Disse oppgaver tjente senere som grunnlag for Gestapos og Statspolitiets rømlingsaksjoner, arrestasjoner av gisler, beslagleggelse av formuer m. v.

«Med bøter eller fengsel inntil 3 år straffes den som uhjemlet bruker offentlig våpen, merke eller segl eller noe våpen, merke eller segl som lett kan forveksles med et offentlig.»

En skal derfor anmode herr politimesteren om snarest mulig å stanse mulig salg av slike merker i Deres distrikt, Opplag av merker samt stanser eller former til forarbeidelse av dem bes beslaglagt.

En videre skal en be herr politimesteren sørge for at publikum i Deres distrikt blir gjort bekjent med strl. pgr. 328 post 5 og at det etter denne bestemmelse er forbudt privatpersoner å bære riksvåpenet.

Lensmennene i herr politimesterens distrikt bes underrettet. En del avtrykk av dette rundskriv vedlegges.

Oslo, 6. november 1940.

Jonas Lie.

Heinr. Meyer.

Som bekjent førte dette forbud og de senere lignende forbud mot flagg m. v. i jakkeoppslaget, til en ren flom av arrestasjoner, bøteforelegg m. v. fra de nazistiske politimyndigheters side.

J. nr. 10912/40 O.

legge disse saker for retten til avsigelse av fengslingskjennelse. Politidepartementets administrative avgjørelse er endelig og kan ikke prøves av domstolene

Oslo, den 3. januar 1941.

Jonas Lie.

Heinr. Meyer.

Hans neste aksjon er ordren om innlevering av alle våpen til tyskerne

Der Herr Reichskommissar utferdiget den 22. september 1940 en Verordnung om besiddelse og avlevering av våpen gående ut på at alle våpen, våpenlagre og ammunisjon skulle leveres til tyskerne innen en uke. Straffen for ikke å etterkomme påbudet var fengsel, tukthus, dødsstraff. Etterforskningen av «forbrydelser» mot denne forordning skulle utføres av det tyske Sikkerhetspoliti, og sakene skulle pådømmes av de tyske krigsretter.

Det nazistiske Politidepartement var tyskerne behjelpelig med å gjennomføre forordningen

Heinrich Meyer og Jonas Lie sendte den 28. september 1940 ut et rundskriv til samtlige politimestre, hvori de etter å ha henvist til Reichskommissars forordning ga en rekke detaljerte bestemmelser for gjennomføringen av forordningens bestemmelser. Det var uttrykkelig anført i rundskrivet at bestemmelsene var fastsatt «etter konferanse med det tyske Sikkerhetspoliti». J. nr. 8125/40 P.

Rundskriv fra Politidepartementet.

Herr politimesteren i Kontroll med våpen og ammunisjon Departementet henleder oppmerksomheten på forordning utferdiget av Reichskommissar for de besatte norske områder av 22. september d. å. om besiddelse av og avlevering av våpen, som er inntatt i Forordningstidende for de besatte norske områder nr. 4 for 24. september d. å. og trådt i kraft samme dag.

I forbindelse hermed vil departementet etter konferanse med det tyske Sikkerhetspoliti meddele:

Ad. pgr. 1: o.s.v. (her følger en lang rekke detaljerte bestemmelser for gjennomføringen av forordningen).

En del eksemplarer av dette rundskriv vedlegges og bes sendt til lensmennene og våpenforhandlerne innen herr politimesterens distrikt.

Oslo, 28. september 1940.

Jonas Lie.

Heinr. Meyer.

«Den hemmelige politiledelse» som hadde «utført et kjempearbeide» og hvis oppgave det bl. a. hadde vært å «gi råd og paroler» til befolkningen (kfr. Aft. 19. november 1947). «Han forlot salen hyldet av pressefolkene», stod det i «Oslo-pressen» for 10. mai 1945, hvor det også stod et to spalters bilde av politimesteren i uniform mottagende pressefolkene.

Påtalemyndigheten har ikke funnet hans forhold straffbart, og Justisdepartementet har ikke ansett ham uverdigg til å beholde sitt embete.

Tvertimot ble herr Johann Heinrich Wilhelm Meyer umiddelbart etter frigjøringen fungerende politimester i Oslo og ledet i denne egenskap arrestasjonene av nazistene i Oslo området, likesom han mottok pressen til pressekonferanser. — Herr Meyer hadde vært med i «Den hemmelige politiledelse» som hadde «utført et kjempearbeide» og hvis oppgave det bl. a. hadde vært å «gi råd og paroler» til befolkningen (kfr. Aft. 19. november 1947). «Han forlot salen hyldet av pressefolkene», stod det i «Oslo-pressen» for 10. mai 1945, hvor det også stod et to spalters bilde av politimesteren i uniform mottagende pressefolkene.

«Den hemmelige politiledelse» som hadde «utført et kjempearbeide» og hvis oppgave det bl. a. hadde vært å «gi råd og paroler» til befolkningen (kfr. Aft. 19. november 1947). «Han forlot salen hyldet av pressefolkene», stod det i «Oslo-pressen» for 10. mai 1945, hvor det også stod et to spalters bilde av politimesteren i uniform mottagende pressefolkene.

møte i Sparebankens lokale på Lillehammer, byens største forsamlingslokale. Det var foredrag av Gudbrand Lunde, eller muligens det var Quisling. Det var fullt hus.

Utenfor hadde det samlet seg mange mennesker som ga sin

En dag i 1941 banket han på døren til det nazistiske politidepartement — og fikk stilling

Omkring nyttår 1940/41 fratrådte hr. L'Abée-Lund stillingen på Lillehammer, og han gikk deretter en kortere tid uten beskjeftigelse. I februar 1941, altså ca. et halvt år etter at NS hadde overtatt makten og etter Terbovens beryktede tale den 25. september 1940, banket det en dag på døren til fungerende ekspedisjonssjef Knut Frigaard i Jonas Lies nazistiske politidepartement. Det var hr. cand. jur. L'Abée-Lund som kom for å tilby sin tjeneste. Bl. a. p. gr. a.

delvis invaliditet oppfylte hr. L'Abée-Lund ikke de strenge krav som tidligere gjaldt for politiembetsmenn. Som følge av at gode nordmenn overensstemmede med de gitte paroler avholdt seg fra å søke stillinger i det nazistiske politiet, var imidlertid søkningen til ledige stillinger i politiet blitt meget liten, og hr. L'Abée-Lund som ingen tidligere politipraksis hadde utover virksomheten på Lillehammer — ble av «politiminister» Jonas Lie ansatt som politifullmektig i Oslo.

Da Sovjet og Amerika kom med i krigen våknet L'Abée Lunds nasjonale samvittighet

I dag er han sjef for «landssvikavdelingen i Oslo — og legger strenge mål på de som har vist den minste «svikt»

I juni 1941 kom også Sovjet-Russland med i krigen og noen måneder senere sluttet også Amerika opp i rekken av Tysklands fiender. Som nevnt under avsnittet Tage Petterson skulle det innunder jul 1941 sendes ut endel rundskriv fra Oslo Politikammer gående ut på at endel beslaglagte matvarer tilhørende nordmenn atter fritt kunne disponeres av eierne. Også hr. L'Abée-Lunds nasjonale samvittighet var imidlertid nå blitt så ømfintlig at han ike fant det forenlig med sin samvittighet å undertegne disse rundskrivene. Han oppnådde da også å bli avskjediget, satt en ukes tid på Bredtvedt, og slapp ut til julen 1941.

Etter denne manøvre anså også hr. L'Abée-Lund seg som hjemmehørende på den rette siden.

Etter frigjøringen har mange politifolk måttet stå til rette for å ha arrestert folk som ropte «Leve Kongen» og for å ha søkt ansettelse eller latt seg ansette i stillinger i det nazistiske politiet.

delvis invaliditet oppfylte hr. L'Abée-Lund ikke de strenge krav som tidligere gjaldt for politiembetsmenn. Som følge av at gode nordmenn overensstemmede med de gitte paroler avholdt seg fra å søke stillinger i det nazistiske politiet, var imidlertid søkningen til ledige stillinger i politiet blitt meget liten, og hr. L'Abée-Lund som ingen tidligere politipraksis hadde utover virksomheten på Lillehammer — ble av «politiminister» Jonas Lie ansatt som politifullmektig i Oslo.

Er det mulig?

(hørt på restaurant.)

A.: «Har du hørt at norske nazister er i full sving med en innsamling til K-S Norge?»

B.: «Nei, hva da — om jeg tør spørre?»

A.: «Jo, de har tenkt å skjenke skipet et større parti fluktstoler — og så litt rømmegrøt.»

B.: «Herregud, folk er ondskapsfulle

A.: «Ja, men samtidig praktiske.»